

FULL PARROQUIAL

PARRÒQUIA SANTA MARIA D'OLESA DE MONTSERRAT

ÈPOCA III - ANY XVI - 08 D'ABRIL DE 2018

Algú m'escolta?

Una nena de sis anys estava jugant amb la sorra i les pedres d'un petit jardí japonès... La seva mare estudiava uns apunts i la seva avia feia mitja. La nena anava explicant amb tot detall el que feia. De sobte, i davant el silenci, va pujar la veu i preguntà: "¿Algú m'escolta?" Sí, li varen dir les dues, t'estem escoltant. Potser era una manera indirecta de dir: esteu ara amb mi? I és que escoltar també vol dir atendre; i atendre és estar amb algú de veritat, compartir el moment i tenir cura de les paraules que es diuen per a intentar comprendre-les. Aquesta paraula tan senzilla, escoltar, comporta unes implicacions afectives, com respecte pel que es diu i per qui ho diu i la possibilitat de que en el que s'escolta, s'apregui alguna cosa. Aquest interès per saber, ha d'estar lliure de prejudicis, per a que aquests no bloquegin la comunicació.

Quan vaig llegir aquest petit article al diari, seguia parlant dels polítics i la seva forma d'escolta i comunicació, i em va fer pensar... Escoltar, prestar atenció, veritat, compartir, comprendre, i aplicar tot això al tema que ens ocupa en aquest moment "parar l'orella a la crida de Déu". M'he dit: Quantes vegades som com aquella nena de sis anys? Estem ficats en el nostre fer de cada dia, concentrats en petites coses, li parlem, li preguntem, li expliquem... Però hi ha un moment en el que necessitem verbalitzar allò en el que esperem ¿Algú m'escolta? ¿Estàs amb mi? Això pot succeir en un moment de

serenitat, de presa de consciència d'alguna cosa que vivim i sentim. D'altres vegades aquesta pregunta és una crida, perquè allò que vivim en aquell moment ens trontolla i el silenci ens espanta. Al aixecar la mirada no solament no escoltem, sinó l'obscuritat ens rodeja i no ens deixa veure aquells signes que ens parlen d'aquesta presència, que es fa paraula, que ens farà entendre, la veritat no solament d'ella, sinó de nosaltres mateixos.

Ens parlarà de la qualitat de la nostra escolta, de la nostra apertura per a comprendre, per a aprendre de qui ens escolta, i d'allò que

vivim. Solament així, aquest moment, el present serà lloc sagrat, des d'aquest respecte silencios davant qui parla o davant el que diu, fent-se no solament visible sinó també comprensible. Serà signe de purificació de les nostres implicacions afectives i podrem alliberar-nos dels nostres prejudicis (cadascú haurà de descobrir els seus) que com diu l'autora de l'article bloquegen aquesta comunicació que té el seu inici en aquest "parar a l'orella...".

Ana M. Domene,
Germana Hospitalària del Sagrat
Cor de Jesús.

AGENDA LITÚRGICA

DISSABTE, 7

- 17.30 **Missa vespertina a la residència Santa Oliva.**
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 19.30 **Missa vespertina del DIUMENGE II DE PASQUA.**
Ints. Angela Ricart i Alfred Vinyals (2n aniversari).

DIUMENGE, 8 - DIUMENGE II DE PASQUA

- 08.30 **Missa matinal.**
- 11.15 **Missa a la capella de l'hospital.**
Ints. Mn. Joan Mata i Munné, Teresa Mata i Munné, Albert Perarnau Sibina i Alfred Vinyals (2n aniversari).
- 12.30 **Missa Major de la DIUMENGE II DE PASQUA.**
- 13.30 **Vida parroquial, bateig de l'Aitana Roca Pamies i de l'Alma Grifoll Morales.**

DILLUNS, 9

- 09.45 **Missa a la capella de les Escolàpies.**

DIMARTS, 10

- 09.45 **Missa a la capella de les Escolàpies.**

DIMECRES, 11

- 09.45 **Missa a la capella de les Escolàpies.**

DIJOUS, 12

- 09.45 **Missa a la capella de les Escolàpies.**

DIVENDRES, 13

- 09.45 **Missa a la capella de les Escolàpies.**
- 19.00 **Vespres a la Parròquia.**

DISSABTE, 14

- 17.30 **Missa vespertina a la residència Santa Oliva.**
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 18.00 **Vida parroquial, reunió del grup de Vida Creixent.**
- 19.30 **Missa vespertina del DIUMENGE III DE PASQUA.**
Ints. Conxita Ubach (30è aniversari), Maria Serra, Salvador Olesa, Miquel Ferré, Lluís Graupera Ubach i Neus Soles Gómez.

SANTORAL

DISSABTE, 7 Sant Joan Baptista de la Salle, fundador dels germans de les escoles cristianes. Sant Epifani, bisbe. Sant Germà, monjo.

DIUMENGE, 8 Sant Gener, màrtir. Sant Amanci, bisbe. Sant Joan d'Oroganyà, monjo.

DILLUNS, 9 Sant Marcel, bisbe. Santa Casilda, verge. Santa Maria de Cleofàs.

DIMARTS, 10 Sant Ezequiel, profeta. Sant Terenci, màrtir. Sant Dimes, el bon lladre.

DIMECRES, 11 Sant Estanislau, bisbe, màrtir i patró de Polònia. Sant Isaac, monjo.

DIJOUS, 12 Sants Víctor, Damià i Zenon, bisbes. Sant Constantí. Sant Juli I, papa.

DIVENDRES, 13 Sant Martí I, papa, màrtir i patró de Polònia. Sant Isaac, monjo.

DISSABTE, 14 Sant Tiburci, Valeirà i Màxim, màrtirs. Sant Pròcul.

El Full al teu correu!

Des del Full Parroquial donem l'opció de rebre'l en format digital (PDF) a aquell que ho desitgi de forma totalment gratuïta. Només heu de fer-nos arribar les vostres dades a: full@parroquiaolesa.org, i us inclourem a la llista electrònica de subscriptors.

Comentari de l'evangeli del Diumenge II de Pasqua

Aquesta secció és el final de l'evangeli de Joan. Jesús s'apareix dues vegades als seus deixebles, dos diumenges successius i després d'haver-se aparegut a Maria Magdalena (cf. 20,11-18), com a constatació de la seva resurrecció i d'haver vençut la mort. El primer dia de Pasqua els deixebles es reuneixen a porta tancada «per por dels jueus», fet que expressa el malestar de la comunitat joànica més que el de l'època de Jesús. De sobte, Jesús s'apareix enmig seu i el primer que els diu és «Pau a vosaltres» (v. 19), expressió que trobem en altres dues ocasions al text (v. 21.26) i que té una connotació específica d'ús cristià (cf. 14,27;16,33). Tot seguit Jesús els ensenya els senyals dels claus a les mans i de l'espasa al seu costat, per tal que vegin que és el mateix Jesús que havien conegut abans de la crucifixió. Aquestes ferides constituïen el testimoni que Jesús ressuscitat era la mateixa persona que havia estat crucificada i remetien al fet que la mort de Crist ja era valorada com un sacrifici en favor dels homes. Llavors Jesús els confia la missió que abans li havia encomanat a ell Déu Pare i els dona la força de l'Esperit Sant per a perdonar els pecats. Tomàs no hi és, i quan torna tots li diuen: «Hem vist el Senyor» (v. 25), però l'apòstol reacciona amb incredulitat i necessita de la constatació per creure-s'ho. Per això, quan Jesús torna a fer-se present passats vuit dies, després de saludar-los, convida a Tomàs a confirmar els seus dubtes. La reacció de reconeixement és aclaparadora: «Senyor meu i Déu meu» (v. 28) i per part de l'evangelista té un sentit clarament apologetic, car es tracta de no donar lloc a cap dubte respecte de la resurrecció de Jesús de Natzaret. Les últimes paraules de Jesús beneeixen els qui creuran sense veure, anticipant el que ja passava en la comunitat joànica. Joan tanca la seva narració amb dos aclariments: en primer lloc que tot just ha explicat algunes accions importants de Jesús, però que en coneix moltes més, i en segon lloc que tot el que ha escrit ho ha fet per tal que els seus lectors arribin a creure en Jesús, el Fill de Déu, i gràcies a la fe, tinguin vida eterna.

Olesa torna a bolcar-se de ple amb la celebració de la Setmana Santa

Els carrers del centre d'Olesa han estat escenari aquest Dijous Sant i Divendres Sant de l'especial pelegrinatge que centenars de persones, moltes vingudes de fora del nostre municipi, han fet per visitar els Misteris d'Olesa: les onze imatges que representen diferents escenes de la vida i Passió de Crist i que es poden visitar en locals i cases de la vila. Alguns dels visitants han aprofitat per participar en les visites guiades que s'han ofert des del Collectiu dels Misteris, unes visites que els han permès descobrir no només la història, els detalls i les curiositats de les imatges i de la tradició dels Misteris, sinó també descobrir racons i indrets olesans, alguns dels quals, encara poc coneguts, fins i tot, per la ciutadania del nostre municipi.

La tradició dels Misteris es remunta a finals del segle XVII i es va desenvolupar també durant tot el segle XVIII. Posteriorment es va anar mantenint, tot i que de manera interrompuda, fins que, ja al segle XX, es va recuperar cap als anys 40. Es van mantenir fins a finals dels anys 60, quan es van prohibir per part de la parròquia local, arran unes indicacions del concili Vaticà II i el bisbat de Barcelona. Després de diferents intents per recuperar-ho, finalment va ser possible el 1994, gràcies a l'olesà Mariano Segura.

Les onze imatges que s'han pogut visitar, i que conformen la ruta dels Misteris, han estat el del Bes de Judes, al carrer Colom 149 (a l'Hospital), seguint per La Pietat (Molí de l'Oli, c/Clota, 30); l'Ecce Homo (carrer Església, 32); el Camí del Calvari (C/Ample, 39, a Cal Pel·la); la Flagel·lació (que enguany ha tornat a Cal Puigjaner); L'oració de l'Hort (Santa Oliva, 34); El Sant Crist i la mare de Déu dels Dolors o Dolorosa, a l'església parroquial; el Sant Sepulcre, al carrer del Forn, 2; La Soledat, al carrer Argelines, 24; i el Crist de l'Agonia, a l'església de Sant Salvador. Com és habitual, les imatges han restat exposades acompanyades de rams de flors, ciris i els espectaculars grillats, les plantes de brots blancs que sempre són un dels elements que més crida l'atenció dels visitants.

Els Misteris d'Olesa: tradició i innovació

Malgrat comptar amb centenars d'anys d'història, els Misteris d'Olesa han apostat un any més per adaptar-se a les noves tecnologies i tendències del segle XXI. Si l'any passat ja sorprenien posant en marxa un servei d'àudio-guia mitjançant codis QR, fet que permetia fer el recorregut sentint-ne explicacions amb el telèfon mòbil, enguany s'ha optat per innovar amb Instagram. En aquest sentit, i per tal d'intentar impulsar també la presència dels Misteris d'Olesa a les xarxes socials, l'entitat organitzadora ha im-

pulsat un concurs de fotografia d'Instagram on, tothom qui hi participi optarà a endur-se diversos premis.

Però, aquest 2018, el Collectiu Misteris Olesa, també ha volgut anar un pas més enllà. I és que, amb l'objectiu de promoure els Misteris d'Olesa cap a un públic més jove, l'entitat ha lliurat als visitants d'entre 15 i 35 anys, d'Olesa i d'arreu de Catalunya, una targeta que es podia segellar a cadascun dels 11 Misteris. Entre tots els que han completat el recorregut, entraran ara dins un sorteig. El resultat se sabrà al voltant de la data de Sant Jordi.

La Passió d'Olesa també es bolca amb la Setmana Santa

A banda dels Misteris d'Olesa, La Passió també havia preparat una Setmana Santa ben intensa amb la recuperació, per un sol dia, d'antigues escenes que fa temps que no es representen. Així, aquest Divendres Sant, tothom qui ho ha volgut ha pogut gaudir de nou del quadre "El fill de la vídua de Naïm", que feia dècades que no es representava. Alhora, durant la representació de La Passió també s'hi van poder veure dues escenes que ja van incorporar-se en la representació de Divendres Sant de l'any

passat: l'escena del Centurió i el Decurió i la Verònica, així com també altres detalls tals com el mantell vermell de Crist i l'antic vestit de Ponç Pilat.

De fet, la Setmana Santa d'Olesa és una de les més riques de Catalunya, amb molts elements: La Passió, els misteris i el viacrucis, entre d'altres. I, des de La Passió d'Olesa, s'ha volgut -un any més- completar-la recuperant escenes que amb el temps s'havien deixat de representar. Una representació especial que, tal i com ja destacava Ignasi Campmany, director artístic i escènic del muntatge, perseguia l'objectiu

d'atraure, també, el públic olesà. I la recuperació del quadre "El Fill del Vidua de Naïm" n'ha constituït el principal al·licient.

El Teatre Principal reneix per Setmana Santa

Però aquesta representació especial de La Passió, no va ser l'única aposta vinculada al drama sacre enfocada a engreixar encara més les activitats vinculades amb les tradicions de Setmana Santa a Olesa.

En aquest sentit, Dijous i Divendres Sant al vespre centenars d'espectadors han gaudit també de la representació d' "El testament de Maria", de Colm Tóibín, a l'edifici on hi havia l'antic Teatre Principal, espai que va acollir representacions de La Passió des de 1847 fins a 1919. Tal com ja va explicar Campmany, director també d' "El testament del Maria", la representació d'aquesta obra ha servit per portar a escena les nou actrius que han interpretat les darres dècades el paper de Maria, Mare de Déu, a La Passió d'Olesa: Antònia Martells, Sílvia de Paco, M. Cristina Pujol, Tona Cerdeira, Dolors Xairó, Carmina Checa, Paquita Bellès, Núria Riera i M. Teresa Aiguadé. I tot plegat, en un ambient d'allò més singular.

L'edifici de l'antic Teatre Principal és situat al nucli antic d'Olesa, al carrer de la Clota, 1 (cantonada C/ Sant Josep Oriol). Però, avui en dia, el Teatre Principal no és cap teatre: és ni més ni menys que l'emblemàtica MonSalmó, una empresa olesana fundada el 1994 i dedicada encara avui en dia a la confecció de peix fumat. Tal com també va explicar Campmany, el lloc té una càrrega simbòlica pel fet que s'hi hagués representat La Passió

fa tants anys, però també diverses dificultats vinculades a l'organització de la sala i del propi muntatge.

'El testament de Maria' presentava una revisió de la figura de Maria, convertida en una simple camperola a qui han pres l'únic fill a causa d'una decisió divina que no comprèn. Una Maria pagana que passa els seus últims dies a Efes, turmentada per l'odi que s'ha desfermat en contra de Jesús i vigilada pels deixebles del seu fill. Ella sap que n'hi ha algun que escriu mentides i per això vol explicar el que va passar, segons ella, realment.

Caramelles d'Aulesa s'alcen al crit de "No callarem!"

Però la Setmana Santa no acaba el Divendres Sant. De fet, els joves cantaires de les Ca-

ramelles d'Aulesa van tornar a recorre els carrers d'Olesa cantant les seves particulars caramelles: cançons populars que s'entonen per Pasqua o Pasqua Florida, que tradicionalment tenien temàtica religiosa (cantaven la joia de la resurrecció de Crist), i que en els últims temps han incorporat cançons de tot festiu i també d'aire satíric sobre qüestions locals i nacionals.

Precisament, les Caramelles d'Olesa han agafat com a insígnia la campanya "Save Catalonia" iniciada per Òmnium Cultural els darrers mesos. De fet, enguany, el lema de les Caramelles d'Aulesa serà "No callarem", fent referència a la situació política que viu el país.

Les caramelles joves d'Aulesa van sorgir per intentar

mantenir aquesta tradició de Setmana Santa. Per aquest motiu, al municipi, es va crear un format propi amb cançons conegudes però potser no les tradicionals que es canten arreu. De fet, es van programar dissabte a la tarda quan tradicionalment les caramelles es fan diumenge.

Recollida de farigola: Olesa recupera una tradició

Durant aquesta Setmana Santa també s'ha volgut recuperar una tradició olesana d'anar d'excursió a l'entorn de La Puda per recollir farigola. Una quarantena de persones van participar Divendres Sant al matí a la proposta organitzada pel Departament de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Olesa, i que tenia per objectiu recordar aquesta tradició, així com també veure fotografies antigues d'aquestes sortides.

Per realitzar aquesta sortida, el Departament de Medi Ambient remarcava que s'havien demanat i obtingut els permisos necessaris a l'Ajuntament d'Esparreguera, on s'ubica el balneari de La Puda, així com també dels agents rurals. L'objectiu era recordar la sortida i recuperar-la, no en canvi collir farigola de forma massiva, ja que es tracta d'una espècie autòctona protegida.

Font: olesademontserrat.cat